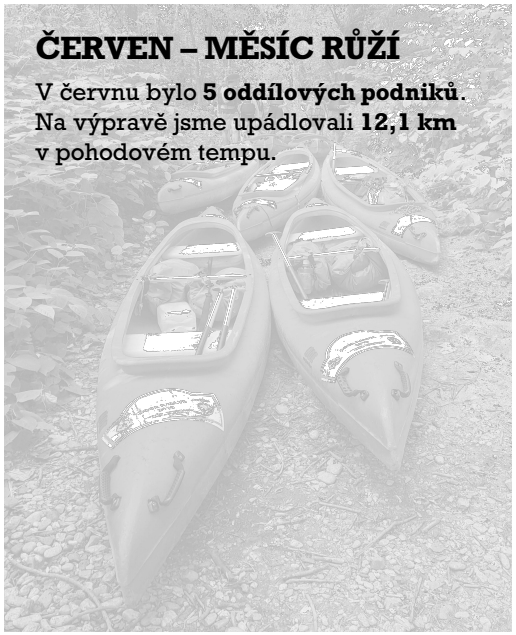

ČERVEN – MĚSÍC RŮŽÍ

V červnu bylo **5 oddílových podniků**. Na výpravě jsme upádlovali **12,1 km** v pohodovém tempu.

PIŠKOTÍ ROK 25–26 V ČÍSLECH

po vodě
jsme ujeli… **…81 km**

o 26 km méně než loni, hlavně proto, že nebyla expedice

po svých
ušlapali… **…181 km**

o 17 km méně než loni, platí totéž co o vodě, ale je to v tom objemu vlastně skoro stejné

na běžkách
naběhali… **…10 km**

o 13 km méně než loni, a to je, přiznejme si, dost málo; takže trošku přitvrdíme ☺

CO BUDE > ZÁŘÍ – MĚSÍC LOVU

2. 9. 2026 oddílová schůzka – **zahajovací**

10. 9. 2026 oddílová schůzka

12.–13. 9. 2026 **VÝPRAVA NA JIZERU**

První výprava s nováčky, pojedeme na vodu – na dolní Jizeru – a nepochybně si to uděláme hezký. Sraz bude **v sobotu 12. 9. v 8:00** u hlavního nádraží v parčíku v ulici U Cukrovaru (tam, kde jsme se scházeli loni). Vrátíme se **v neděli 13. 9. v 17:41** tamtéž. **Vybíráme 400 Kč.** Co a jak si sbalit, jak se oblíct a podobné podrobnosti se dočtete na oddílovém webu.

sraz na výpravu tady ☞

17. 9. 2026 oddílová schůzka

24. 9. 2026 oddílová schůzka

28. 9. 2026 **NAPŘÍČ PRAHOU – PŘES TŘI JEZY**

Tradiční skautský vodácký závod, který se koná v Praze na Vltavě (kdo nezná: https://3jezy.skauting.cz); závodit budou **nominovaní*né**, ale **fandit může** přijet **kdokoli** včetně rodičů, babiček, dědečků... a kdokoli se také může zúčastnit volného splutí; neváhejte, protože pražské šlajsny se podobně jako jiné poklady otevírají jen jednou do roka!

☞ Sledujte aktuality na **www.8ovs.cz** a **www.facebook.com/osmickamb** ☜

PIŠKOTÍ STRÁNKY

vlčat a žabiček vodních skautů z Osmičky Mladá Boleslav

IX
20
26

CO BYLO >

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [4. 6. 2026]

První schůzku v posledním měsíci letošního skautského roku začínáme, jako vždy, běhačkou. Po ní se družiny rozdělí na dvě skupiny. Dvě družiny dělají environmentální program; u osmi obrázků s krajinou mají říci, jestli do ní nějak zasáhl člověk a jestli to mělo spíše kladný nebo záporný dopad na přírodu. Druhé dvě družiny mají do mapy přiřadit rozcestníky.

Poté dostanou každá družiny papír s šiframi, po vyluštění zjistí úkol, který mají udělat. Na konci kontrolujeme stezky a zakončíme pokřikem.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [11. 6. 2026]

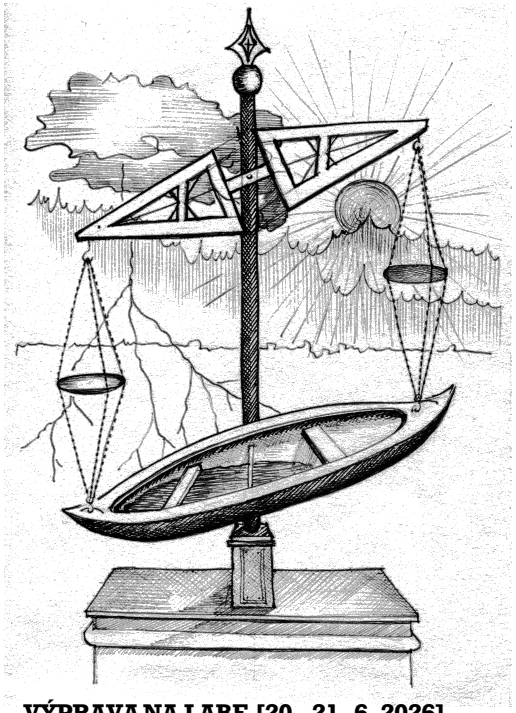
Druhou červnovou schůzku začínáme… Ano, běhačkou. Poté si každá družina doběhne pro uzlovačky (i na konci celého roku musíme stále nějaké půjčovat). Každá družina musí nejdřív udělat v daném časovém úseku co nejdelší provaz za využití alespoň tří základních druhů uzlů. Potom mezi plotem a železnou zábranou dostane každá družina čtvrtinu prostoru a lano, jež musí využít a prostor nějak proplést. Vzniklou pletenici musí družiny (bez dotyku) štafetovým způsobem proběhnout. Pokud se někdo dotkne lana, musí se vrátit a jít znovu. Na konci schůzky řešíme vlčácko-žabičkovskou ideu, tedy denní příkaz a zákon. Heslo jsme bohužel nestihli, tak snad někdy příště.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [18. 6. 2026]

Pomalu se nám blíží konec roku, ale také výprava na vodu, na níž pojedou samostatné piškotí posádky, a tak dnes musíme dotrénovat všechny nezbytné věci. Dnes výjimečně bez běhačky, začínáme vyndaváním lodí.

Poté se rozdělíme do posádek a jedeme směr Podlázky. Po cestě se někdo učí kormidlovat, někdo se už pouze zdokonaluje. Na plážičce na Podlázkách proběhne následující hra. Posádky v družině musí oběhnout dva úseky. První posádka startuje na „suchou“ část, při které oběhnou daný úsek. Na druhé části nasednou do lodi a musí dojet na druhou stranu řeky, kde vystoupí háček a dotkne se stromu. Přitom startuje druhá posádka na první část. Následně se první dvojice vrátí zpět a předá loď druhé posádce.

Pak se ještě dobrovolníci cvičně cvaknou, vyndají loď a vracíme se zpátky na klubovnu.

VÝPRAVA NA LABE [20.–21. 6. 2026]

SOBOTA

Poslední výprava bývá (většinou) už taková pohodová, prosluněná, se zmrzlinou a podobnými potěšeními. Takovou jsme naplánovali i letos. Míříme do známých končin, na turisticky oblíbený, malebný a památek plný úsek Labe pod Dvorem Králové. Už jsme to jednou jeli, bylo to na podzim 2020 a jak se tak díváme na fotky z té doby, daly by se klidně použít i teď. Jen některé tehdejší Piškoty nahradili jejich mladší sourozenci a jiní, jako třeba Smajlík, už jedou v jiné roli než tenkrát.

Cesta proběhne bez větších problémů. Jen když Honza s Déerkem přijedou do Dvora k vodě, aby vyložili náklad kánoí, nestačí se divit, jaký je tady čilý turistický ruch! Téměř se tu nedá zaparkovat, poblíž se asi koná jakási sportovní či společenská akce. Krásné počasí, pokud se tomu vedru tak dá říkat, přilákalo taky množství splouvačů s loděmi z půjčoven. Snad se na tu řeku vejdeme.

I vešli jsme se, u výpustě z kanalizace nebo čeho jsme se v pohodě nalodili a kromě Elišky, které kormidluje Smajlík, jedou všechny děti spolu. Řeka je milosrdná, všichni příkladně dodržují rozestupy, idyla. Před jezem Žirečského mlýna obědváme, kluci na přilehlé rozpálené louce hrajou brännball nebo alespoň cosi, co tuto hru připomíná.

Pak trochu krkolomně přeneseme jez – přechází se přitom i silnice – a za chvilku už přistáváme pod žirečským zámkem, abychom se trochu protáhli a poznali místní pamětihodnosti. Vzhledem k neutuchajícímu vedru míří naše první kroky do pivovaru… Ale nebojte, dneska už je v něm jenom kavárna, kde mají dost nanuků, aby vystačily pro celý náš zájezd.

Pak si ještě prohlédneme pěknou bylinkovou zahrádku u zámku a pokračujeme v plavbě. Ranní pokyny ke správnému chování na řece už lehce vyprchaly a tak dochází k menším skrumážím u stromů padlých do proudu. Při přetahování jezu u Stanovic se mezi nás navíc přimotá skupinka turistů, kteří se snaží dětem pomáhat, ačkoli mají poměrně dost starostí sami se sebou. Nevadí, už budeme na naší oblíbené louce, na níž jsme už jednou před šesti lety přenocovali.

V poměrně silném proudu přistáváme a do vysokého břehu taháme bagáž. Lodě zatím necháme přivázané dole. Ještě bychom zkusili několik tréninkových přejezdů proudu, ačkoli se zvedá vítr a na obloze se houfují mračna. Jestli přijde bouřka, tak nás to jenom lízne! Tak praví data chytrých aplikací… Děti mají z proudu respekt, ačkoli je dobře jistíme a není se čeho bát. Možná je to tím zlověstným počasím.

V začínajícím dešti rychle stavíme přístřešky. Bude to chvilka, uvidíte, jen nás to lízne. Inu, velmi intenzivně nás to lízalo přes dvě hodiny. Lodě na řece se plní vodou a totéž platí i o půdě pod přístřešky, kam nám stéká voda z louky. Stěhujeme je na vyvýšená místa, kde se voda rychleji vsakuje. Konečně je po dešti a nad lesem vykukuje slunce.

Před devátou můžeme začít vařit večeři. Náhle se zjevuje Moteyl, který se na nás přijel podívat až z Turnova na svém elektrickém velocipedu, Kdo by to byl čekal… Čekáme ovšem na Aniku, která jede vlakem. Po telefonu se dozvídáme, že železniční trať lízla bouřka tak, že na ní leží popadané stromy, a Anika musí ze Dvora pěšky. Naštěstí to není daleko a Anika je zkušená harcovnice se třemi orlími pery.

Před spaním se jdeme ještě podívat na hospital v Kuksu, zda bude tak efektně osvětlený jako v roce 2020. Nebyl… Asi už mají po večerce. Vynahradil nám to Měsíc jak z Batmana a v jedenáct si můžeme dát večerku i my.

NEDĚLE

Po teplé noci teplé ráno, jen Moteyl tady není. Asi už nám někam uletěl. Rozcvička, snídaně, balíme, Honza jde do Dvora pro auto; po souši je to přeci jenom o něco blíž než říčními meandry. Auto je převezeno kousek pod Kuks do Brodu nad Labem a před desátou se shledáváme u hospitalu. Před prohlídkou si prohlížíme Braunovy sochy na terase a vysvětlujeme si, co je „ctnost“ a co „neřest“. Každý z nás má z každého soudku něco…

Čeká nás expozice lékárenství Českého farmaceutického muzea, která nás provede od baroka až do dvacátého století. Z dob, kdy se léčilo opravdu roztodivnými lektvary, se posuneme v podstatě až do současnosti a vstřebáváme zvláštní pojmy jako *stojatka* nebo *tára*. Ujasníme si, jaký je rozdíl mezi práškem, pilulkou a tabletou (ne, není to totéž) a podíváme se, jak se mastička dostane do tuby. Na závěr si můžeme i nějakou tu tabletu vlastnoručně vyrobit.

Doplňujeme vodu, vracíme se na „tábořící“ louku, odkud po svačině vyplouváme. Do Brodu je to jenom chvilka pohodové plavby, tak si ji ještě užijeme. Na pohodlném výstupním místě trochu krotíme Piškoty, kteří by chtěli koupat (což je ve vedru pochopitelné), ale lodě se samy na vlek nenaloží. A my bychom se taky rádi smočili… Nakonec se všichni zchladíme, naobědváme, lodě jsou naloženy, auto může odjet a ostatní se vydat po cyklostezce na kukské nádraží.

Cestou Svišťovi volají z Kuksu, že našli lahev s jmenovkou Helča. Čí by asi tak mohla být? Holky s Helčou jdou lahev vyzvednout, na nádraží jako vždy otázkáč, do kterého se s otázkami zapojují i Piškoti – zvlášť Vivaldi je hodně produktivní!

Zpáteční cestu zkalí jen opožděný příjezd do Nymburka, kde mohl počkat přípoj… Ale nepočkal. Nezbývá než počkat na další spoj. Díky rodičům, že zpoždění hrdinně přijali, to se prostě občas stane a nelze tomu vždy zabránit. U nádraží se rozcházíme a teď už nás čeká jenom poslední schůzka a TÁBOR!

Prohlédněte si fotoalbum z výpravy.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [25. 6. 2026]

A máme tady poslední schůzku ve skautském roce. Přípravy na tábor probíhají naplno, už zítra odjíždí první oddíl, Kosodřevina, na louku u Berounky. My naložíme pouze věci na vodu, a protože je vedro, jdeme se koupat. Při koupání ještě každý dostane zmrzlinu. Na konci se už pouze rozloučíme a ahoj za měsíc na táboře!

sepsali Svišť a Honza

